

Paul Krugman, premi Nobel d'economia el 2008, és un referent de l'esquerra liberal americana. Els seus articles a *The New York Times* han estat un flagell per a Bush. Davant d'Obama té una actitud de suport crític. Té por que es quedi curt i sosté que en el pla d'estímul hi hauria d'haver menys rebaixes fiscals (creu que són poc útils en recessió) i més inversió pública, la bèstia negra dels republicans. No és, doncs, un neoliberal. Creu en l'Estat i advoca per la redistribució de la riquesa com a objectiu normatiu. Per això hem de reflexionar sobre el que ha escrit sobre Espanya.

Krugman creu que Espanya, com Florida, ha patit una bombolla immobiliària alimentada pels residents i els estrangers. Però Espanya (al con-

Mirador

JOAN
Tapia

Krugman, Espanya i Sony

trari que Florida) no pertany a una unitat política més gran i haurà de pagar sola la factura, cosa que gravarà el seu pressupost i el ràting del seu deute. I tampoc està integrada en un mercat laboral continental, i per això els seus treballadors no se n'aniran a altres països de forma significativa.

¿Quina és la recepta de Krugman? Augmentar la competitivitat. El problema és que la pertinença a l'euro -que ha tingut i té molts avantatges- impedeix devaluar la moneda, l'útil mètode amb el qual la depreciació de la pesseta abaratia els actius i els salaris espanyols respecte als d'altres països. I acaba dient: «L'única alternativa és la retallada salarial, difícil d'aconseguir i que angosta els deutors» (el salari baixa, el deute no). Potser s'ha de rellegir la

El premi Nobel diu que Espanya hauria de retallar salaris per fer front a la crisi

frase, recordar que Krugman no és una ploma a sou de la CEOE i relacionar-la amb un fet sorprenent. L'economia espanyola tindrà una recessió similar a la dels altres països europeus (-2% aquest any segons la Comissió Europea) però la taxa de desocupació, que a Europa no pasirà del 10%, arribarà aquí al 16% (Solbes), o al 18% (Comissió). Irlanda -el tigre celta- veurà caure la seva economia més d'un 4%, però l'atur serà molt inferior al nostre. ¿Per què aquesta diferència? ¿Té al-

guna cosa a veure amb el nostre mercat laboral?

Temo que tant a Gallego com a Álvarez, dos excel·lents sindicalistes, aquest article els incomodarà. Però mireu Sony. L'empresa plantejava un ERO amb més de 200 acomiadaments i després d'una dura negociació -i l'ajuda de la Generalitat- el pacte empresa-treballadors (on crec que mana Rosado, del metall de CCOO) és el manteniment de la plantilla (només baixes voluntàries) a canvi de congelar el sou dos anys i de més flexibilitat horària. I a la TV he vist treballadores de Sony relaxades: «Ens hem tret un gran pes de sobre, veient què passa en altres llocs».

¿Si la plantilla de Sony, guiada per Comissions, estigués assumint a terminis el distant i dur dictamen de Krugman?

CONFERÈNCIA DEL PRESIDENT

Montilla advoca per no donar tantes voltes al catalanisme

▶ Anima a no obsessionar-se en la idea que els problemes dels catalans són únics

▶ Recalca la importància de la nova immigració en la identitat nacional

LUIS MAURI
BARCELONA

Fidel a la seva divisa que la millor política nacional és la política social, pregonada des del mateix dia que va accedir a la presidència de la Generalitat, José Montilla va considerar ahir que a Catalunya es dona «massa voltes» al futur del catalanisme. El president va prevenir contra l'abstracció fonamentalista i va advocar per donar prioritat a l'«acció transformadora» dels poders públics en la construcció del país.

En un debat organitzat per la Fundació Rafael Campalans, vinculada al PSC, Montilla va abundar en la defensa de la seva idea de catalanisme no nacionalista, de patriotisme no essencialista. D'acord amb aquesta idea, la construcció de Catalunya no es pot fer a base de mites, ni de nostàlgia, ni d'especulacions improbables i per tant frustrants. La construcció del país, segons el president, s'ha de fonamentar en «la feina, el rigor, la tenacitat i la creativitat, valors posats al servei d'una ambició col·lectiva: esdevenir un país econòmicament pròsper, socialment just, territorialment equilibrat, culturalment ric i nacionalment ple».

PENSAR DES DE CATALUNYA // De la mateixa manera que dies enrere va lamentar que els catalans poden fer de vegades la impressió que només els interessa en quina llengua es parla, i no tant de què es parla, Montilla va demanar ahir que no només es

pensi en Catalunya, sinó que es faci des de Catalunya. I va animar a «deixar d'obsessionar-se pel problema català i deixar d'imaginar-se que els problemes dels catalans són únics i especials». Només d'aquesta manera, va afegir, Catalunya farà realitat la seva ambició col·lectiva.

PUNT DE PARTIDA // El líder del PSC va proposar reflexionar sobre la qüestió catalana partint dels *problemes dels catalans* més que el *problema català*. «La immensa majoria dels nostres problemes són compartits, per fortuna, amb la immensa majoria dels ciutadans europeus, i naturalment amb la resta dels espanyols. Només una petita part són intrínsecament nostres», va afegir. I va sentenciar: «Si ens obsessionem a posar davant aquesta petita part, no aconseguirem res i perdrem el temps, la força i les oportunitats».

Montilla va considerar que el debat sobre el catalanisme està centrat «obsessivament» en l'autogovern i en el poder polític dels catalans, cosa que va considerar lògica mentre no conclouï el procés de reforma estatutària. Però va puntualitzar: «De poc ens serviria l'autogovern si no fòssim capaços de renovar el pacte social entre els ciutadans».

Va argumentar que el catalanisme està «en construcció permanent» i va posar l'accent en la importància cabdal d'integrar la immigració: «Seria imperdonable creure que, per les dificultats del present, els nous nadius són un destorb. S'ha de tallar de soca-rel aquesta idea». =

JOAN CORTADELLAS

RAMON FONT PREN POSSESIÓ DE LA DIRECCIÓ DEL CAC

Barcelona // El periodista Ramon Font va prendre possessió ahir de la presidència del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC). Font, designat pel Govern

per rellevar el dimissionari Josep Maria Carbonell, accedeix al càrrec amb el repte de la implantació total de la TDT. A la foto, d'esquerra a dreta, el

conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras; el president, José Montilla; Font i Carbonell, ahir al Palau de la Generalitat, on es va celebrar la presa de possessió.

ACTE A BARCELONA SOBRE EL CONTEXT GEOPOLÍTIC GLOBAL

Chacón avisa que l'Afganistan no es pacifica només amb soldats

▶ La ministra confia que Obama torni la «dignitat» a l'ONU

JOSE RICO
BARCELONA

En terra afganesa, el desembre passat, la ministra de Defensa, Carme Chacón, va expressar la seva fe que Barack Obama aconseguiria portar la pau a l'Afganistan. Tot i reafirmar aquesta confiança, ahir, a Barcelona, Chacón va advertir que la pacificació del país asiàtic no passa únicament per enviar-hi més soldats i que, a més, el nou inquilí de la Casa Blanca no té una vareta màgica per resoldre els conflictes, i per

això va reivindicar el paper de tots els països implicats i de l'ONU.

«La resolució de conflictes com els de l'Iraq o l'Afganistan no depèn només de la nova Administració nord-americana ni es basa exclusivament en l'ús de la força militar», va assegurar la titular de Defensa en una conferència sobre la política de resposta davant els riscos i les amenaces del món globalitzat, pronunciació a l'Institut Barcelona d'Estudis Internacionals.

REVISAR L'ESTRATÈGIA // Malgrat que Obama pretén incrementar la presència militar dels EUA a l'Afganistan i l'OTAN va demanar fa uns mesos que es reforcin els efectius al país, Chacón defensa un canvi de

rumb en l'estratègia militar espanyola, per posar més èmfasi en les tasques d'imposició de la pau i la seguretat que en les de reconstrucció i desenvolupament. Així, el ministeri vol posar l'accent en el fet que l'important no és la quantitat de soldats que hi ha al país (el Govern encara no ha aclarit si n'hi enviarà més), sinó en les seves funcions.

Chacón va remarcar que el recurs de la força únicament és admissible quan hi ha «prou legalitat i legitimitat», i va reivindicar que aquesta deriva de les Nacions Unides. Precisa-ment sobre l'ONU va advocar perprofitar les noves perspectives en les relacions internacionals obertes amb Obama per tornar a l'organismee «tota la seva dignitat». =